

Amadeu FABREGAT

Joan Mengual contra Isa Tròlec

ris, la família es decantava pel Dret, i Juanito acabà escollint la Medicina, tot fascinat pels isòtops radioactius. Posteriorment, s'inicià en la psiquiatria, i, si ara pogués començar de bell nou, es decidiria pels estudis filosòfics.

—Has escrit cinc novel·les, però encara se't coneix, sobretot, com l'autor desficaciat de *Ramona Rosbif*.

—*La culpa és del procés informatiu, que només exterioritza allò que fa que el poder es mantinga incòmode. Però jo sóc una persona d'un rigor i d'una serietat escandalosos.*

—Renegues, llavors, de *Ramona Rosbif*?

—*Renegar d'alguna cosa és malgastar energies. El més important per a mi és el meu treball professional. Per exemple, ara estic preparant una ponència sobre la seguretat vial, és a dir, els factors psicològics que intervenen en els accidents de trànsit. Doncs bé, això m'interessa més que la pròxima novel·la que puga escriure.*

El senyor **Joan Mengual** engul diversos gots de cervesa a un ritme tan frenètic que no em dona temps de comptabilitzar l'operació. Diu, alhora, coses fascinants, àdhuc intel·lectualment remarcables, però que s'esvaneixen com la cervesa, sense principi ni fi. Imagineu-vos una raïmera creixent a la velocitat del Concorde: així és el discurs mengualià. En un minut quaranta segons, salta sense una coma de la crítica radical de la democràcia espanyola a l'anàlisi de la *desinformació*, passant per *La República* de Plató. Si el senyor **Joan Mengual** muntàs una conferència de premsa, veuríem segurament els periodistes arrossegant-se pel terra mastegant càpsules de cianur.

—*Només coneixem les terminals de la informació, però no sabem res del que realment succeix al món d'avui. Hem tornat a l'Edat Mitjana.*

L'autonomia?

—*L'autonomia és un parche Sor Virgínia. Els països mai no es construeixen sobre drapets i musicaines. O es té poder polític o no se'n té. Nosaltres no en tenim. I punt.*

—La identitat?

—*L'única que conec és la identitat de l'ésser, segons Kant, ara que som al seu centenari. La identitat és una pegatina. Les identitats no existeixen, només les conductes.*

El senyor **Joan Mengual** es reivindicava ell mateix per sobre de la colla de les Tròlec, les Rosbif, les Catúfols. Hem quedat per a una entrevista llarguíssima, d'aquelles que es feien abans, amb molts folis a un espai i sense marges. M'enduré una taquígrafa de les Corts. Qualsevol dia d'aquests, qui ho sap, **Joan Mengual** tornarà a sofrir un altre *trans-torn mental transitori*. Isa Tròlec emergirà novament, triomfant, per demostrar que, al capdavall, la famosa i l'artista és ella, i no el director del Centre de Diagnòstic i Orientació Terapèutica de la Càtedra de Psicologia de la Universitat de València.

Isa Tròlec

El senyor **Joan Mengual**, director del Centre de Diagnòstic i Orientació Terapèutica de la Càtedra de Psiquiatria de la Universitat de València, sofreix de tant en tant allò que ell mateix qualifica de «*transtorns mentals transitoris*». El senyor **Joan Mengual** esdevé llavors **Isa Tròlec**, autora de *Ramona Rosbif*, *Mari Catúfols*, *Bel i Babel*, i, ara, $7 \times 7 = 49$. *Best-sellers*, alguns d'aquests estrafolaris títols, a la catalana-valenciana-balear, que diria **mossén Alcover**, i una personalitat que els seus enemics defineixen com a *neuròtica*, en discrepància oberta amb l'opinió dels seus amics, que mai no han cessat d'etiquetar-lo d'*histèric*.

—*En realitat, i segons els paràmetres del mètode de diagnòstic DSM-III, patisc de transtorns afectius.*

Nasqué, en temps immemorial, a Sanet i els Negrals, un poblu de la demarcació de la Rectoria, que la toponímia falsejadora i —pel que es veu— anticlerical, ha transformat en la Marina Alta. El petit **Mengual** era un xiquet aplicat, i els investigadors no s'han posat encara d'acord sobre les raons paternals per les quals fou desterrat a Borriana, on estudià amb els salesians d'allí. (Jura i promet, el senyor **Joan Mengual**, que mai no arribà a jugar als metges amb el petit **Vicentín Franch**). Els pares salesians volien inclinar-lo —cal suposar que perversament— cap als estudis litera-